

Koguneme hiiele!

Kallid kuulajad. Olen siiani teinud ühes selle riigiga pea 17 tiiru ümber päikese ning loodan, et olen saanud temaga piisavalt headeks sõpradeks, et võin temast veidi vabamas vormis natuke heietada.

Virisemine käib eestlaseks olemise juurde. Lihtne on unustada kõike seda, mis on kodumaa juures mõnus ja vaadata igatseva pilguga välismaa uudsuse poole. Samas kui globaalsel tasandil Eestit kuidagigi mainitakse, kogunevad kõik järsku hiiele ja hakkavad oma sinimustvalget pasunat tuututama.

Kas teadsite, et Eestit külastas 2017. aastal üle 6 miljoni välisturisti? Seda on peaaegu 5 korda rohkem, kui Eestis on elanikke. Mis tõmbab välismaalasi siia? Mis on need asjad, mis meile, eestlastele, igapäevased, igavad ja harjumuslikud tunduvad, turistidele aga ahvatlevad?

Minu meelest on üks Eestimaa ikooniline omadus tema mitmekülgne keskpärasus. Justkui oleks põhjamaade riik, aga samas nagu väravaks ida-euroopasse ka, kliima on vahel soe ja vahel külmem - aga võrreldes osade teiste riikidega millegi drastilisega silma ei paista, majanduse seisukohast oleme päris heal järjel, aga midagi erilist ka nagu pole, kultuur ja ajalugu on suuresti mõjutatud teiste riikide poolt, sulades kokku üheks ilusaks eestlaslikuks ühepajatoiduks. Loodus on ilus, aga mitte liiga silmatorkav, rohkelt metsa küll, aga metsade osakaalult oleme maailmas 23. kohal. Loomulikult on turistidele siin nii mõndagi uut ja huvitavat, eriti kui tulla erinevast kultuurist, kuid olgem ausad, midagi liiga erilist siin pole.

Ehkki see kõik võib näida veidi igavana, ongi just see, mis muudab Eesti minu jaoks koduseks ja hubaseks. Kuigi tean, et tahan oma elu jooksul maailma näha ja ringi seigelda, on mõnus teada, et saad alati kindlasse ja keskpärasesse Eestisse tagasi tulla, naeratus näol.

Aitäh!

Kaarel Metssalu, 10.H klass